

Lovforslaget sattes til forhandling.

Einer-Jensen: De ændringer i Nordisk Råds vedtægt, som indeholdes i det lovforslag, vi nu behandler, har rådets præsidium taget initiativet til. Jeg finder det derfor rigtigst, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen, der er medlem af præsidiet, beskæftiger sig med vedtægten.

Jeg kan anbefale, som det er foreslået, at reglerne for valg til rådet optages i selve loven, ligesom det foreskrives, at der hvert år her i tinget skal føres en debat om rådets virksomhed.

Nu kommer der vel til at gå et stykke tid, måske et lille år, før vi skal træde sammen til den næste ordinære session, selv om det kan tænkes, at der indkaldes til en ekstra session tidligere, hvis udviklingen af de europæiske markedsplaner gør det nødvendigt. Det er jo tanken, at man i fremtiden vil henlægge den ordinære samling til den sidste uge i oktober. Det er sikkert mere bekvemt end den hidtidige praksis med at have den i januar-februar. Jeg finder det glædeligt, at man ikke har fulgt de ønsker, visse norske politikere havde om kun at holde møde hvert andet år, men at det i vedtægten fastslås, at der skal holdes et møde hvert år.

Når man skal søge at vurdere den indsats, rådet har gjort i den forløbne periode, må man først fremhæve det gode samarbejde mellem rådet og de forskellige regeringer. Både under rådsmøderne og mellem sessionerne har der været et fortræffeligt samarbejde, men spørgsmålet er, om der ikke er mulighed for en lidt større aktivitet.

Rådet har nu eksisteret i 5 år, og skønt samarbejdet mellem 5 lande nødvendigvis må være tungere end arbejdet i det enkelte land, kan Nordisk Råd allerede nu pege på en lang række sager, hvis fremdragelse vi har taget initiativet til, og som enten er blevet løst eller bragt så langt frem, at man formentlig nærmer sig virkeliggørelsen af planerne. Den, der vil have et godt overblik over, hvad der er nået, kan jeg henvise til den oversigt, der er trykt som bilag til rapporten fra Nordisk Råds præsidium til sessionen i Helsingfors i februar i år. Løber man fortegnelsen igennem, ser man, at en række af rådets rekommandationer allerede har kunnet afskrives som færdigbe-

handlede. De behandler store og små sager mellem hinanden, sådan som vi også kender det her i tinget. Til de store sager kan man roligt regne konventionen om det frie arbejdsmarked, det, som Hans Hedtoft kaldte en gave til Nordens ungdom, og konventionen om social tryghed i Norden. Spørgsmålet om et nordisk institut for atomforskning skal man heller ikke glemme, og der er også nedsat et kontaktorgan til tilvejebringelse af større koordination med hensyn til den praktiske udnyttelse af atomenergien. Fri passage inden for Norden har rådet støttet; pasfrihed for nordboer var en kendsgerning, allerede før rådet tog stilling dertil, og på rådets tilskyndelse er lempelsen blevet udvidet ved en række andre lettelser for samfærdslen, og inden længe kan vi formentlig regne med, at den frihed, nordboer har fået, udvides til alle inden for de nordiske landegrænser.

Det er vigtigt for det nordiske arbejde, at pressen er velinformeret både om de enkelte lande i Norden og om deres samvirke. Derfor er det meget glædeligt, at den nordiske journalisthøjskole snart kan begynde sin virksomhed ved Århus universitet. I denne sammenhæng vil jeg nævne rådets stærke interesse for det nordiske samarbejde inden for radioen, inden for skolen, højskolerne og universiteterne. På alle disse felter har der i de senere år været stor aktivitet og fremskridt at notere. Jeg peger på gyldigheden af universitetseksaminerne, der er blevet til virkelighed.

For mindre end en måned siden afgav det nordiske økonomiske samarbejdsudvalg sin betænkning. Jeg skal ikke ved denne lejlighed komme ind på dens indhold, men når man skal opgøre rådets regnebræt efter de 5 første år af dets eksistens, er det en stor post på kreditsiden, at rådet trods advarsler skar igennem, og tog initiativet til den betydningsfulde undersøgelse og den plan, som betænkningen indeholder.

Jeg anbefaler på mit partis vegne det foreliggende lovforslag med de deri indeholdte ændringer af loven om og vedtægter for Nordisk Råd, idet jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget.

Erik Eriksen: Jeg har ikke meget at føje til det, som det ærede medlem hr. Einer-Jensen nu udtalte, og jeg skal ikke gentage,